Souborový systém

- Je sada pravidel, podle kterých operační systém organizuje data na logickém disku
- Příklady souborových systémů:
 - FAT16, VFAT16, VFAT 32, exFAT, NTFS, ext2, Ext3, HPFS....
- Každý operační systém používá některý(é) typ(y)
- Na různých logických discích mohou i v rámci jednoho operačního systému být použity různé souborové systémy (VFAT32, NTFS)
- Čitelnost disku potom závisí na použitém OS

Vnitřní struktura FAT systému

- Souborový systém FAT je založen na dvou základních organizačních strukturách:
 - Hlavní adresář (Root Directory)
 - Alokační tabulka (File Alocation Table) FAT
 - Název souborového systému je odvozen od této tabulky
 - Je nutné pochopit souvislost a rozdíl mezi tabulkou a systémem
- Každá z těchto struktur obsahuje určité informace a jedna bez druhé je nepoužitelná
- Obě se vytvářejí (vysokoúrovňovým) formátováním logického disku (příkazem - format)

Hlavní adresář - Root directory

- Obsahuje tyto základní informace:
 - Jméno souboru nebo podadresáře
 - Příponu (rozšíření)
 - Velikost
 - Datumy a časy (vytvoření, přístupu, editace...)
 - Atributy (vlastnosti)
 - A hlavně číslo 1. clustru, ve kterém soubor, nebo adresář začíná (od kterého je uložen)
 - Další informace... (jako pořadí dlouhého názvu, kontrolní sočet atd.)
- Root directory se nachází v organizační oblasti logického disku za 2. kopií FAT

FAT – File Alocation Table

- Alokační tabulka obsahuje záznamy pro jednotlivé clustry:
- Existují 3 typy FAT tabulek: 12-bitová, 16-bitová a 32-bitová
- Jeden záznam tabulky má potom šířku právě 12, 16, nebo 32 bitů
- Celkový počet záznamů v tabulce potom může být 2¹², 2¹⁶ nebo 2³²
- FAT se nachází za Boot recordem log. disku a jsou tam 2 kopie (z důvodu bezpečnosti)

Jeden záznam FAT

- Tento jeden záznam tabulky nese informaci právě o jednom clustru (celkový počet clustrů na disku je tedy odvozen právě od použitého typu FAT)
- Po naformátování to můžou být pouze tyto 2 hodnoty:
 - U znamená, že cluster je volný použitelný pro operační systém
 - BAD (číslo FFF7h) znamená, že cluster je vadný obsahuje vadné sektory, z důvodu poškozeného mag. vrstvy a operační systém nebude tento cluster používat, aby nedošlo ke ztrátě dat. Toto se zjistí (testuje) pouze při pomalém formátování (nikoliv rychlý formát!).
- Při ukládání souboru na disk se hodnota 0 v záznamu pro cluster přepíše na číslo dalšího clustru, kde soubor pokračuje nebo na EOF (číslo větší než FFF8h) pokud se soubor vešel do jednoho clustru, nebo je to již poslední cluster souboru nebo adresáře

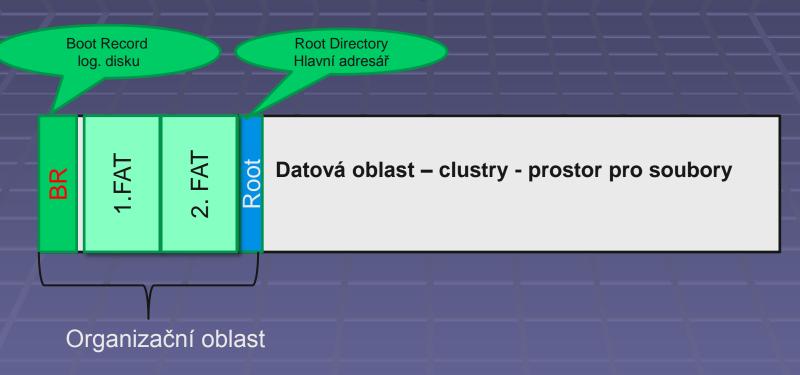
Cluster – alokační blok

- Cluster je nejmenší adresovatelná jednotka na logickém disku, kterou může operační systém vyčlenit pro soubor (nebo adresář)
- Velikost clustru závisí na velikosti formátovaného disku a použitého typu FAT (12, 16, nebo 32 bitů) a rozhoduje o tom vlastně příkaz format:
- Kapacita log. disku / 512B (velikost sektoru) = celkový počet sektorů
- Aby je bylo možné všechny zaadresovat musí se sdružit určitý počet sektorů do jednoho clustru
- Celkový počet sektorů / 2³² (v případě FAT32) = počet sektorů v 1 clustru

Cluster – alokační blok

- Cluster se tedy skládá z určitého počtu sektorů a obsahuje data souborů, nebo adresářů.
- Každý cluster (nacházející se v datové oblasti logického disku)
 má právě jeden jedinečný záznam ve FAT (tabulce nacházející se v datové oblasti logického disku)

Prostor na logickém diisku s FAT systémem

Použité zdroje:

- HORÁK, Jaroslav. Hardware učebnice pro pokročilé. Brno: CPRESS, 2007, ISBN 978-80-251-1741-5.
- MINASI, Mark. Pevné disky od A do Z. Praha: Grada, 1992, ISBN 80-85623-35-8.
- Program Diskedit z programového balíku Norton Utilities